

כֹּה אָמַר הָאֵל יְדֹוּד הַדִּין וּבִעַל הַרְחָמִים, כִּי אָמַר ד', שֶׁהוּא בֵּעַל	
ד' שִׁבְרָא אֶת הַשָּׁמַיִם, וּפְרַס אוֹתָם כִּאֲוַהֵל עַל הָאָרֶץ,	בּוֹרָא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטִיָּהֶם
פְּרַס אֶת הָאָרֶץ, כִּמוֹ דְּבַר מְרוֹדֵד דֵּק,	רָקַע הָאָרֶץ
וְאֵת הַצְּמַחִים שִׁיּוּצָאִים מִמְּנָה,	וְצִאָאִיָּה
נֹתֵן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיָּה עֲלִיָּה,	נָתַן נִשְׁמָה לְעַם עֲלִיָּה
וְרוּחַ חַיִּים לְשֵׁאר הַבְּרִיּוֹת שִׁמְתֵהֶלְכִים עֲלִיָּה.	וְרוּחַ לְהַלְכִים בָּהּ:
אֲנִי ד' שִׁקְרָאתִי לְךָ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּשִׁמְךָ, ע"י הַנְּבִיאִים, תִּהְיֶה דְּבַר מִתְקַיִּים,	אֲנִי יְדֹוּד קָרָאתִיךָ בְּצִדְקָה
וְאֶאֱחָז בְּיַדְךָ, לְחַזֵּק אוֹתְךָ עַל כּוֹלָם,	וְאֶחָזְקֶךָ בְּיָדְךָ
וְאֶשְׁמֹר אוֹתְךָ,	וְאֶצְרֶךָ
וְאֶתֵּן לְךָ כֹּחַ,	וְאֶתֵּן
לְהַחֲזִיר אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל, לְתוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁכַרְתִּי אֶתֶם בְּרִית עֲלֵיהֶם,	לְבְרִית עִם
לְהַאִיר אֶת עֵינֵי הַגּוֹיִם, שִׁיִּכִּירוּ וַיִּדְעוּ שֶׁד' הוּא הָאֱלֹוִקִים.	לְאוֹר גּוֹיִם:
לְפַתּוֹחַ אֶת הָעֵינַיִם שֶׁאֵינָם רוֹאוֹת אֶת גְּבוּרֹת ד',	לְפַקֵּחַ עֵינַיִם עֹוֹרוֹת
לְהוֹצִיא מִבְּבֶל, מִקּוֹם שִׁסְּגוּרִים בּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת,	לְהוֹצִיא מִמִּסְּגָר אֶסִיר
וּמִמִּקּוֹם הַמַּאֲסָר, תּוֹצִיא אֶת הַיּוֹשְׁבִים בְּחוּשֶׁךְ.	מִבַּיִת כָּלֵא יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ:
אֲנִי נִקְרָא בְּשֵׁם אֲדֹנָי, וְזֶה שְׁמִי הָאֱמִיתִי, כִּי אֲנִי אֲדוֹן הַכֹּל, לֹא כֵן הַפְּסִילִים, שִׁקְרוּיִים ע"י בְּשֵׁם אֱלֹהִים, וּבְאֵמַת אֵין בְּהֶם כֹּחַ,	אֲנִי יְדֹוּד הוּא שְׁמִי
לֹא אֶתֵּן אֶת כְּבוֹדִי לְגּוֹיִם, שֶׁלֹא יִמְשְׁלוּ עוֹד בְּעַמִּי,	וְכְבוֹדִי לֹא אֶתֵּן
וְהִהְיֶה לְשִׁמְגִיעַ לִי, כִּבְר לֹא יִגִיעַ לְפַסִּילִים.	וְתִהְיֶה לִּי לְפַסִּילִים:
הַנְּבוֹאוֹת הַרְאִשׁוֹנוֹת שֶׁאֶמְרֵתִי לְנְבִיאִים, בְּעַנְיַן סִנְחַרִּיב, כִּבְר הִגִיעוּ,	הַרְאִשׁוֹת הֵנָּה בָּאוּ
וְעַכְשָׁיו אֲנִי אָמַר דְּבָרִים חֲדָשִׁים שֶׁלֹא שִׁמְעַתֶם עַדִּיין, וְהִיא הַגְּאוּלָּה הָעֵתִידָה,	וְחֲדָשׁוֹת אֲנִי מְגִיד

בְּטָרֶם תִּצְמַחְנָה	לפני שיצמחו ויהיו הדברים האלה,
אֲשִׁמִּיעַ אֶתְכֶם:	כבר אשמיע לכם מה שעתיד לקרות.
שִׁירוּ לִיד וְד שִׁיר קֹדֶשׁ	בזמן שיגאלו ישירו שיר חדש,
תְּהַלְתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ	תהלת ד' תישמע מקצה הארץ, כי ממזרח ועד מערב כולם יכירו את ד',
יֹרְדֵי הַיָּם	אלו שמפליגים בים,
וּמַלְאוּ	והבריות שממלאות את הים,
אֵיִם וַיִּשְׁבִּיהֶם:	האיים עצמם, וגם אלו שיושבים באיים, יהללו את ד'.
יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ	הנביא מתאר את השמחה הגדולה שתהיה: ירימו קול שירה המדבר עם הערים שלו, (יש מקומות במדבר שיש שם ערים),
חֲצֵרִים תִּשָּׁב קֶדֶר	וכן בערים בלי חומה שתשב שם עדת קדר,
יֵרֵנוּ יֹשְׁבֵי סֹלֶעַ	ישירו תהלות ד' אלו שיושבים במגדלים שבנויים על סלעים,
מֵרֵאשֵׁי הַהָרִים יִצְנְחוּ:	מראשי ההרים ישמיעו קולות צוחה של הילול ושמחה.
יִשְׂיִמוּ לִיד וְד כְּבוֹד	יתנו בפה שלהם כבוד לד',
וּתְהַלְתוּ בְּאֵיִם יִגִּידוּ:	ותהלת ד' יגידו אלו שגרים באיי הים.
יֵד וְד כְּגִבּוֹר יִצֵּא	ד' יצא להושיע את ישראל, כמו גבור שיוצא למלחמה בלי פחד,
כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָה	כמו איש מלומד בתכסיסי מלחמות, יעורר לנקום את נקמת עמו ישראל שעינו אותם בגלות,
יֵרִיעַ	ישמיע קול תרועה, כמו גבור שמנצח במלחמה,
אֶף יִצְרִיחַ	גם ישמיע צעקה בקול גדול
עַל אֵיבָיו יִתְגַּבֵּר:	על האויבים שלו יתחזק ויתגבר.
הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם	שתקתי הרבה זמן על מה שעשו הגויים לעם ישראל,
אַחֲרַיִשׁ	שתקתי,
אֶתְאַפֵּק	החזקתי לכבוש את הכעס שלי,

אבל עכשיו, כמו יולדת אשאג על הגויים,	כִּי יוֹלְדָה אֶפְעָה
אעשה שממה את כולם, ואבלע את כולם ביחד.	אֲשֶׁם וְאֶשְׂאֵף יַחַד:
אעשה חורבן את ההרים הגבוהים, ואת ההרים היותר נמוכים, זה משל על המלכים והשרים,	אֲחָרֵיב הָרִים וּגְבְעוֹת
ואת כל העשב שלהם אייבש, זה משל על האומות,	וְכָל עֵשְׂבִם אוֹבִישׁ
ואשיב את הנהרות שיהיו יבשים, כמו האיים,	וְשִׁמְתִי נְהָרוֹת לְאֵיִם
כופל הדברים, ואת מקומות קיבוצי המים אייבש,	וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ:
אוליך את עם ישראל שהיו כמו עורים,	וְהוֹלַכְתִּי עֹרִים
דרך המדבר שלא הכירו דרך זו,	בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ
כופל הדברים: בשביל שלא הכירו אליך אותם,	בְּנִתִיבוֹת לֹא יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם
אשים את הדרך שהיא אצלם חשוכה, לפי שאין מכירים אותה, לאור,	אֲשִׁים מַחְשֵׁךְ לְפָנֵיהֶם לְאוֹר
ואת הדרכים העקומים לדרכים ישרים,	וּמַעֲקָשִׁים לְמִישׁוֹר
את הדברים האלו עשיתי כשיצאו ממצרים,	אֲלֵה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם
וגם בגאולה העתידה, לא אעזוב דברים אלו.	וְלֹא אֶעֱזֹבְתֵימִ:
יחזירו את פניהם אחורה, כמו אדם שמתבייש, ומחזיר פניו אחורה שלא יראו את הבושה שלו,	נִסְגּוּ אַחֹר יִבְשׁוּ בִשְׁת
אלו שבוטחים בפסלים,	הַב טֹחִים בַּפֶּסֶל
כופל הדברים: אלו שאומרים לפסלים שעשוי ממתכת, אתם האלהים שלנו.	הָא מְרִים לְמַסְכַּה אַתֶּם אֵל הַיְנוּ:
אתם ישראל חרשים מלשמוע דבר ד', מעכשיו תשמעו דבר ד',	הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ
שאתם כמו עורים מלראות את מצות ד',	וְהַעֹרִים
עכשיו תסתכלו אל מצות ד', כי ד' רוצה להיטיב אתכם,	הַבִּיטוּ לְרְאוֹת:
למי אני קורא עור,	מִי עוֹר כִּי אִם עֲבָדִי

לעבדי, היינו האנשים הצדיקים, בגלל שהם רואים אנשי הדור מקולקלים ואינם מחזירים אותם בתשובה,	
ולמי אני קורא חרש לשליח שלי, ששלחתי, שלא שומע את מה שעושים האנשים ולהזהירם מלעשות מעשים כאלו,	וְחָרֵשׁ כְּמִלְאָכִי אֲשַׁלַּח
כופל הדברים: למי אני קורא עור למי ששילם במדותיו,	מִי עוֹר כְּמִשְׁלֵם
כותב פעם נוספת: למי אני קורא עור למי שהוא עבד ד'.	וְעוֹר כְּעֶבֶד יְדֹד:
הם רואים הרבה חכמת ד', ואעפ"כ אינם שומרים את חבריהם מלחטוא, וכן נקראים עורים,	כֹּאֵת \{כְּאוֹת\} רְבוֹת וְלֹא תִשְׁמַר
יש להם אזנים פתוחות לשמוע דבר ד', ואעפ"כ אינם שומעים מה שהאחרים עושים, לכן קורא להם חרשים.	פְּקוּחַ אֲזָנָיִם וְלֹא יִשְׁמַע:
ד' רוצה אנשים כאלו, כדי שילמדו את חבריהם להיות צדיקים,	יְדֹד חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ
ולהרבות תורה, ולחזק את כח התורה אצל העם.	יַגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:
ועם ישראל עם שנבזז בידי הגוים, ונרמס על ידם, בגלל שלא החזירוהו בתשובה,	וְהוּא עִם בְּזוּז וְשִׁסוּי
צער לנפש יש לכל הבחורים שלהם,	הַפֶּחַ בַּחֹרִים כָּלֵם
ובבתי סוהר הוחבאו כולם,	וּבֵבְתֵי כָלְאִים הֻחַבְּאוּ
בזזו אותם, ואין מי שיציל אותם,	הָיוּ לְבַז וְאֵין מְצִיל
הם היו לרמיסה, ואין אף אחד שיאמר תשיבו אותם למקומם, ואל תרמסו אותם.	מְשֻׁסָּה וְאֵין אֶמֶר הַשֵּׁב:
האם יש ביניכם מי שיאזין למה שאני אומר,	מִי בְכֶם יֵאָזֵין זֵאת
האם יש ביניכם מי שיקשיב וישמע, מה שיהיה באחרית הימים.	יִקְשֹׁב וַיִּשְׁמַע לְאַחֹר:

מי נתן למשופה \{למשפה\} יעקב	מי הוא שמסר את יעקב שירמסו אותו,
וישראל לב זדים	מי הוא שמסר את ישראל לגוים שבוזזים אותו,
הלוא יד וד	הרי ד' מסר אותם, והדבר לא קרה במקרה,
זו חטאנו לו	הסיבה שזה קרה, בגלל שחטאנו לד',
ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו:	ולא רצו לשמוע מה שכתוב בתורה.
וישפך עליו חמה אפו	ולכן שפך עליהם את הכעס שלו,
ועזוז מלחמה	והביא עליהם חוזק מלחמה, והם לא שמים לב שהכל מד',
ותלהטהו מסביב	וכשהכעס של ד' בער מסביבו,
ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:	ולא יודע שמאת ד' זה, וכשכעס ד' בוער במ, אינם שמים לב שהכל בא בהשגחה פרטית.

כה אמר האל יד וד כך אומר ד', שהוא בעל הדין ובעל הרחמים, בורא השמים ונוטיהם ד' שברא את השמים, ופרס אותם כאוהל על הארץ, ר קע הארץ פרס את הארץ, כמו דבר מרודד דק, וצאצאיה ואת הצמחים שיוצאים ממנה, נתן נשמה לעם עליה נותן נשמה לאנשים שחיים עליה, ורוח לה לכים בה: ורוח חיים לשאר הבריות שמתהלכים עליה. אני יד וד קראתי בצדק אני ד' שקראתי לך מלך המשיח בשמד, ע"י הנביאים, תהיה דבר מתקיים, ואחזק בידך ואאחוז בידך, לחזק אותך על כולם, ואצרך ואשמור אותך, ואתנך ואתן לך כח, לברית עם להחזיר את עמי ישראל, לתורה ומצוות, שכרתי אתם ברית עליהם, לאור גוים: להאיר את עיני הגוים, שיכירו וידעו שד' הוא האלוקים. לפקח עינים עורות לפתוח את העינים שאינם רואות את גבורות ד', להוציא ממסגר אסיר להוציא מבבל, מקום שסגורים בו ישראל בגלות, מבית כלא ישבי חשך: וממקום המאסר, תוציא את היושבים בחושך. אני יד וד הוא שמי אני נקרא בשם אדני, וזה שמי האמיתי, כי אני אדון הכל, לא כן הפסילים, שקרויים ע"י בשם אלהים, ובאמת אין בהם כח, וכבודי לאחר לא אתן לא אתן את כבודי לגוים, שלא ימשלו עוד בעמי, ותהלתי לפסילים: וההילול שמגיע לי, כבר לא יגיע לפסילים. הראשנות הנה באו הנבואות

הראשונות שאמרתי לנביאים, בענין סנחריב, כבר הגיעו, **וְחִדְשׁוֹת אֲנִי מַגִּיד** ועכשיו אני אומר דברים חדשים שלא שמעתם עדיין, והיא הגאולה העתידה, **בְּטָרִם תִּצְמַחְנָה** לפני שיצמחו ויהיו הדברים האלה, **אֲשְׁמִיעַ אֶתְכֶם:** כבר אשמיע לכם מה שעתיד לקרות. **שִׁירוּ לִידּוֹד שִׁיר חֲדָשׁ** בזמן שיגאלו ישירו שיר חדש, **תְּהַלְתוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ** תהלת ד' תישמע מקצה הארץ, כי ממזרח ועד מערב כולם יכירו את ד', **יִוְרְדֵי הַיָּם** אלו שמפליגים בים, **וּמַלְאוּ** והבריות שממלאות את הים, **אֵיִם וַיִּשְׁבִּיהֶם:** האיים עצמם, וגם אלו שיושבים באיים, יהללו את ד'. **יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ** הנביא מתאר את השמחה הגדולה שתהיה: ירימו קול שירה המדבר עם הערים שלו, (יש מקומות במדבר שיש שם ערים), **חֲצֵרִים תִּשָּׁב קֶדֶר** וכן בערים בלי חומה שתשב שם עדת קדר, **יָרְנוּ יִשְׁבֵי סֶלַע** ישירו תהלות ד' אלו שיושבים במגדלים שבנויים על סלעים, **מֵר אֲשֵׁי הָרִים יִצְוּחוּ:** מראשי ההרים ישמיעו קולות צוחה של הילול ושמחה. **יִשְׁיִמוּ לִידּוֹד כְּבוֹד** יתנו בפה שלהם כבוד לד', **וּתְהַלְתוּ בְּאֵיִם יְגִידוּ:** ותהלת ד' יגידו אלו שגרים באיי הים. **יָדּוֹד כְּגִבּוֹר יִצֵּא** ד' יצא להושיע את ישראל, כמו גבור שיוצא למלחמה בלי פחד, **כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יַעִיר קִנְיָאָה** כמו איש מלומד בתכסיסי מלחמות, יעורר לנקום את נקמת עמו ישראל שעינו אותם בגלות, **יָרִיעַ** ישמיע קול תרועה, כמו גבור שמנצח במלחמה, **אֶף יִצְרִיחַ** גם ישמיע צעקה בקול גדול **עַל אֵיבָיו יִתְגַּבֵּר:** על האויבים שלו יתחזק ויתגבר. **הַחֲשִׁיתִי מְעוֹלָם** שתקתי הרבה זמן על מה שעשו הגויים לעם ישראל, **אֲחֲרִישׁ** שתקתי, **אֶתְאַפֵּק** החזקתי לכבוש את הכעס שלי, **כִּי וּלְדָה אֶפְעֶה** אבל עכשיו, כמו יולדת אשאג על הגויים, **אֲשֵׁם** אעשה שממה את כולם, **וְאֲשַׂאף יָחַד:** ואבלע את כולם ביחד. **אֲחֲרִיב הָרִים וּגְבְעוֹת** אעשה חורבן את ההרים הגבוהים, ואת ההרים היותר נמוכים, זה משל על המלכים והשרים, **וְכָל עֲשָׂבִים אוֹבִישׁ** ואת כל העשב שלהם אייבש, זה משל על האומות, **וְשִׁמְתִי נְהָרוֹת לְאֵיִם** ואשיב את הנהרות שיהיו יבשים, כמו האיים, **וְאֶגְמִים אוֹבִישׁ:** כופל הדברים, ואת מקומות קיבוצי המים אייבש, **וְהוֹלַכְתִּי עוֹרִים** אוליך את עם ישראל שהיו כמו עורים, **בְּדֶרֶךְ לֹא יָדְעוּ דֶרֶךְ** המדבר שלא הכירו דרך זו, **בְּנִתִיבוֹת לֹא יָדְעוּ אֲדָרִיכֶם** כופל הדברים: בשביל שלא הכירו אליך אותם, **אֲשִׁים מַחֲשָׁךְ לְפָנֶיהֶם לְאוֹר** אשים את הדרך שהיא אצלם חשוכה, לפי שאין מכירים אותה, לאור, **וּמַעֲקָשִׁים לְמִישׁוֹר** ואת הדרכים העקומים לדרכים ישרים, **אֶלֶּה הַדְּבָרִים עֲשִׂיתֶם** את הדברים האלו עשיתי כשיצאו ממצרים, **וְלֹא עֲזַבְתִּים:** וגם בגאולה העתידה, לא אעזוב דברים אלו. **נִסְגּוּ אַחֲוֹר** יחזירו את פניהם אחורה, **יִבְשׁוּ בִשְׁת** כמו אדם שמתבייש, ומחזיר

פניו אחורה שלא יראו את הבושה שלו, **הבִּטְחִים בַּפֶּסֶל** אלו שבוטחים בפסלים, **הָאֲמָרִים לְמַסְכָּה אַתֶּם אֵלֵי הַיָּנוּ:** כופל הדברים: אלו שאומרים לפסלים שעשוי ממתכת, אתם האלהים שלנו. **הַחֲרָשִׁים שָׁמְעוּ** אתם ישראל חרשים מלשמוע דבר ד', מעכשיו תשמעו דבר ד', **וְהַעֲוָרִים** שאתם כמו עורים מלראות את מצות ד', **הַבִּיטוּ לְרֵאוֹת:** עכשיו תסתכלו אל מצות ד', כי ד' רוצה להיטיב אתכם, **מִי עוֹר כִּי אִם עֲבָדִי** למי אני קורא עור, לעבדי, היינו האנשים הצדיקים, בגלל שהם רואים אנשי הדור מקולקלים ואינם מחזירים אותם בתשובה, **וְחָרָשׁ כַּמְלָאכֵי אֲשַׁלַּח** ולמי אני קורא חרש לשליח שלי, ששלחתי, שלא שומע את מה שעושים האנשים ולהזהירם מלעשות מעשים כאלו, **מִי עוֹר כַּמְשָׁלִם** כופל הדברים: למי אני קורא עור למי ששילם במדותיו, **וְעוֹר כְּעֶבֶד יָד וָד:** כותב פעם נוספת: למי אני קורא עור למי שהוא עבד ד'. **רָא יֵת \{רֵאוֹת\}** רבות ולא תשמר הם רואים הרבה חכמת ד', ואעפ"כ אינם שומרים את חבריהם מלחטוא, וכן נקראים עורים, **פְּקוּחַ אֲזָנַיִם וְלֹא יִשְׁמָע:** יש להם אזנים פתוחות לשמוע דבר ד', ואעפ"כ אינם שומעים מה שהאחרים עושים, לכן קורא להם חרשים. **יָד וָד חֲפֵץ לְמַעַן צַדִּיקוֹ** ד' רוצה אנשים כאלו, כדי שילמדו את חבריהם להיות צדיקים, **יִגְדִיל תוֹכָה וְיֵאֲדִיר:** ולהרבות תורה, ולחזק את כח התורה אצל העם. **וְהוּא עִם בְּזוּז וְשָׁסוּי** ועם ישראל עם שנבזז בידי הגוים, ונרמס על ידם, בגלל שלא החזירו בתשובה, **הַפִּיחַ בַּחֲוָרִים כָּלֵם** צער לנפש יש לכל הבחורים שלהם, **וּבְבִתֵּי כָלֵאִים הַחֲבָאוּ** ובבתי סוהר הוחבאו כולם, **הֵיוּ לְבַז וְאֵין מְצִיל בְּזוּזוֹ** אותם, ואין מי שיציל אותם, **מְשָׁפָה וְאֵין אֱמֶר הַשֵּׁב:** הם היו לרמיסה, ואין אף אחד שיאמר תשיבו אותם למקומם, ואל תרמסו אותם. **מִי בָכֶם יֵאֲזִין זֹאת** האם יש ביניכם מי שיאזין למה שאני אומר, **יִקְשֵׁב וְיִשְׁמַע לְאָחוֹר:** האם יש ביניכם מי שיקשיב וישמע, מה שיהיה באחרית הימים. **מִי נָתַן לְמִשׁוֹסָה \{לְמִשְׁפָּה\}** יִעֲקֹב מִי הוּא שִׁמְסַר אֶת יַעֲקֹב שִׁרְמַסוֹ אֹתוֹ, וְיִשְׂרָאֵל לֵב זָזִים מִי הוּא שִׁמְסַר אֶת יִשְׂרָאֵל לְגוֹיִם שְׁבוּזִים אֹתוֹ, הֲלוֹא יָד וָד הֵרִי ד' מִסַּר אֹתָם, וְהַדְּבַר לֹא קָרָה בְּמִקְרָה, זֶה חֲטָאנוּ לוֹ הִסִּיבָה שְׁזָה קָרָה, בְּגִלְלַת שִׁחְטָאנוּ לְד', וְלֹא אָבוּ בְּדַרְכֵּי הַלּוֹךְ וְלֹא רָצוּ לֵלְכֵת בְּדַרְכֵּי ד', וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ: וְלֹא רָצוּ לְשִׁמּוֹעַ מִה שֶׁכָּתוּב בְּתוֹרָה. וְיִשְׁפֹּךְ עֲלֵיו חֲמָה אֶפּוֹ וְלֹכַן שִׁפְךְ עֲלֵיהֶם אֶת הַכַּעַס שְׁלוֹ, וְעֲזוּז מְלַחְמָה וְהִבִּיא עֲלֵיהֶם חוּזֵק מְלַחְמָה, וְהֵם לֹא שָׁמִים לֵב שֶׁהִכַּל מִד', וְתִלְהֲטָהוּ מְסָבִיב וְכַשֵּׁהכַעַס שֶׁל ד' בְּעַר מְסָבִיבוֹ, וְלֹא יָדַע וְלֹא יוֹדַע שִׁמְאֵת ד' זֶה, וְתִבְעַר בּוֹ וְלֹא יִשִּׁים עַל לֵב: וְכַשֵּׁהכַעַס ד' בּוֹעַר בֶּם, אֵינֶם שָׁמִים לֵב שֶׁהִכַּל בֹּא בְּהַשְׁגָּחָה פֶּרִטִית.